

Θεία σοφία και ταπεινοφροσύνη.

Αββάς Μάρκος.

Η σοφία αυτού του κόσμου είναι μωρία για τον Θεό (Α΄ Κορ. 3:19), όπως λέει ο απόστολος, ενώ η σοφία που δίνει ο Θεός έρχεται από ψηλά, από τον Πατέρα των φώτων (Ιακ. 1:5,17), και απόδειξή της είναι η ταπεινοφροσύνη.

Εκείνοι που θέλουν να αρέσουν στους ανθρώπους, αντί για τη θεία σοφία απέκτησαν την ανθρώπινη, και γεμάτοι υπερηφάνεια και καύχηση γι' αυτήν απάτησαν πολλούς απλοϊκούς ανθρώπους, πείθοντάς τους να φιλοσοφούν όχι μέσω των κόπων της ευσέβειας και της προσευχής, αλλά με την πειθώ των λόγων της ανθρώπινης σοφίας (Α΄ Κορ. 2:4), την οποία ο απόστολος συνεχώς κατηγορεί ονομάζοντάς την κένωση του Σταυρού. Λέει συγκεκριμένα στην προς Κορινθίους επιστολή: «Η αποστολή που μου όρισε ο Χριστός δεν ήταν να βαφτίζω, αλλά να κηρύττω το Ευαγγέλιο, χωρίς σοφά και περίτεχνα λόγια, για να μην κενωθεί ο Σταυρός του Χριστού» (Α΄ Κορ. 1:17) – για να μη χάσει δηλαδή το περιεχόμενό του ο θάνατος του Χριστού στον σταυρό. Λέει επίσης: «Όσους ο κόσμος θεωρεί μωρούς, αυτούς διάλεξε ο Θεός για να ντροπιάσει τους σοφούς· και όσους ο κό-

σμος θεωρεί παρακατιανούς και περιφρονημένους, αυτούς διάλεξε ο Θεός, και όσους θεωρούνται μηδενικά, για να καταργήσει εκείνους που νομίζουν ότι είναι κάτι· έτσι ώστε να μην μπορεί κανένας να καυχηθεί για κάτι μπροστά στον Θεό» (Α΄ Κορ. 1:27-29). Αν λοιπόν, όπως αποδείχτηκε, ο Θεός δεν ευαρεστείται με τα σοφά λόγια των εθνικών αλλά με κόπους προσευχής και ταπεινοφροσύνης, ας απέχουμε και εμείς τελείως από την ψεύτικη γνώση, για να μη χάσουμε τη σοφία που δίνει ο Θεός.

Είδα ανθρώπους αμαθείς που έδειξαν ταπεινοφροσύνη στην πράξη, και έγιναν πιο σοφοί από τους σοφούς.

Άλλος αμαθής, όταν το άκουσε αυτό, δεν μιμήθηκε την ταπείνωσή τους, αλλά κυριεύτηκε από κενοδοξία για την αμάθειά του και αύξησε την υπερηφάνειά του.

Εκείνος που χλευάζει τη σύνεση και καυχιέται για την αμάθειά του, δεν είναι αμαθής μόνο κατά τον λόγο αλλά και κατά τη γνώση (πρβ. Β΄ Κορ. 11:6).

Όπως άλλο είναι σοφία λόγου και άλλο φρόνηση, έτσι άλλο είναι αμάθεια λόγου και άλλο αφροσύνη.

Σε τίποτε δεν θα βλάψει η αμάθεια λόγου τον πολύ ευλαβή άνθρωπο, όπως ούτε η σοφία λόγου τον ταπεινόφρονα.

Μη λες: «Δεν γνωρίζω τι πρέπει να κάνω και έτσι δεν φταίω που δεν το κάνω». Γιατί αν έκανες όσα καλά γνωρίζεις, θα σου αποκαλύπτονταν στη συνέχεια και τα υπόλοιπα, όπως βλέπει κανείς προχωρώντας το ένα σπιτάκι μετά το άλλο. Δεν σε συμφέρει να γνωρίσεις τα επόμενα πριν εργαστείς τα προηγούμενα. Γιατί η γνώση χωρίς εργασία κάνει τον άνθρωπο υπερόπτη, ενώ η αγάπη οικοδομεί (Α΄ Κορ. 8:2), επειδή όλα τα υπομένει (Α΄ Κορ. 13:7).

Τα αμαρτήματα παίρνουν δύναμη το ένα από το άλλο. Όμοια και τα καλά αυξάνουν το ένα από το άλλο και, αυτόν που μετέχει σε αυτά, τον παρακινούν πιο έντονα να προχωρήσει και άλλο.

Χωρίς μνήμη Θεού η γνώση δεν μπορεί να είναι αληθινή· γιατί αν λείπει η πρώτη, η δεύτερη δεν είναι γνήσια.

**Από το βιβλίο: ΕΥΕΡΓΕΤΙΝΟΣ, τόμος Δ', Υπόθεση ΙΗ' (18), σελ. 191.
Εκδόσεις Το Περιβόλι της Παναγίας, Θεσσαλονίκη 2010.**

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>